

Arrest

nr. 43 945 van 27 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 20 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. THOEN en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten. Uw ouders zijn etnische Fanti uit Cape Coast en Mankesim in centraal Ghana. U hebt uw vader nooit gekend. U groeide op in Cape Coast en Accra, waar u met uw grootmoeder woonde totdat zij overleed in februari 2006. Vervolgens verhuisde u naar het dorp Pusiga, Bawku district in het noorden van Ghana, waar uw moeder en stiefvader woonden. Het is de geboortestreek van uw stiefvader (A.H.), een etnische Kusasi. Er bestaat reeds lang een etnisch conflict tussen de Kusasi, die de streek traditioneel beschouwen als hun grondgebied, en de Mamprusi-stam. Er wordt gestreden voor grondgebied en traditioneel leiderschap. In 2007 waren er hevige gevechten tussen leden van de Mamprusi en leden van de Kusasi. De Ghanese overheid stuurde militaire troepen om tussen te komen en de rust keerde weer. De etnische spanning bleven

echter en in maart 2008 vonden opnieuw hevige etnische gevechten plaats in Bawku en omstreken. Ook jullie huis werd aangevallen door leden van de stam Mamprusi. Ze namen uw stiefvader mee naar een u onbekende bestemming. Later vernam u via een vriend van uw stiefvader, (A.), dat uw stiefvader overleden was. Gedurende twee dagen, werden huizen in Pusiga in brand gestoken. Jullie huis werd we opnieuw aangevallen door Mamprusi. U werd door hen meegenomen naar een onbekende plaats in het bos met lemen hutten, samen met uw moeder en uw stiefzusters. Uw stieftante was thuis achtergebleven. Ze was zwanger en kwam om de brand die jullie huis vernietigde. In het bos werd u gescheiden van de meisjes. Uw stiefzus werd verkracht. U vertelde aan de groep Mamprusi dat u een etnische Fanti bent. U werd door hen gedwongen om huizen te gaan verbranden, maar u wilde dit niet doen. Drie dagen later, kon u weglopen en vluchten tijdens een ruzie tussen bewakers. U ging naar de stad van familienvriend (A.), die u vervolgens per wagen meenam naar buurland Burkina Faso. U bleef er een week bij een familie moslims in een u onbekende plaats. U werd er slecht behandeld. Vervolgens kwam (A.) u halen en reisden jullie naar de Ghanese havenstad Tema aan de zuidkust, nabij hoofdstad Accra. U bleef er gedurende 6 weken bij een blanke kennis van (A.). Deze blanke man hielp u in december 2008 clandestien aan boord van een schip, waarmee u in Antwerpen toekwam op 5 februari 2009. U vroeg asiel aan op 23 februari 2009.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt. De door u ingeroepen feiten zijn van lokale aard en u legde ongeloofwaardige verklaringen af.

Vooreerst bleek uit uw relaas dat de door u ingeroepen asielmotieven van lokale aard zijn en bijgevolg geen internationale bescherming rechtvaardigen. U bent een etnische Fanti uit centraal Ghana en leefde grotendeels in Cape Coast en Accra aan de zuidkust van Ghana. U verklaarde problemen te hebben gekend in het veraf gelegen dorp Pusiga in Bawku in het noorden van Ghana, waar u vanaf 2006 uw moeder en stiefvader vervoegde. Uw stiefvader was een etnische Kusasi uit Pusiga en werd het slachtoffer van het lokale etnische conflict tussen de Kusasi en de Mamprusi-stam. Ook uw moeder en u werden hiervan het slachtoffer in 2008, waarop u naar het zuiden van Ghana vluchtte. Informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie administratief dossier) bevestigt voornoemd lokaal etnisch conflict, alsook het gegeven dat de Ghanese overheid tussenkwam om het conflict op te lossen. U kon echter niet aannemelijk maken dat u buiten voornoemde streek in Noord-Ghana en bijvoorbeeld in de havenstad Tema of de Ghanese hoofdstad Accra een gegronde vrees voor vervolging koestert. U bevestigde dat de door u ingeroepen etnische problemen in het noorden van Ghana niet bestaan in het zuiden van Ghana (CGVS, p. 4). Gevraagd waarom u dan Ghana verliet en niet in Tema bleef, stelde u enkel dat u er niemand kende (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met uw eigen verklaringen dat uw kennis (A.) er handel dreef en u hielp met onderdak in Tema, stelde u op bevreemdende wijze dat u niet weet waar (A.) woonde (p. 4). Dit is strijdig met uw eerdere verklaringen als zou u uit de handen van de Mamprusi zijn weggelopen tot aan de stad van (A.), die u vervolgens verder hielp (p. 4). U stelde anderzijds niet zelf te hebben gewild om Ghana te verlaten en niet te hebben geweten dat u Ghana zou verlaten totdat de blanke kennis van (A.) u aan boord van een schip bracht (p. 4). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen als zou u uw eerste 15 levensjaren hebben doorgebracht in het zuiden van Ghana (Cape Coast en Accra, gelegen nabij Tema) en er bijgevolg wel relaties moet hebben overgehouden, bleef u bij het gegeven dat de blanke man u had geholpen (p. 4). Voornoemde verklaringen ondermijnen de ernst en geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien legde u nog andere verklaringen af die toelaten te twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo bleek u enkele belangrijke elementen over het etnische conflict in Pusiga en omstreken niet te kennen, zodat kan getwijfeld worden aan uw betrokkenheid hierbij. Zo bleek u belangrijke politieke personen uit de streek niet te kennen, noch de verschillende subgroepen/clans van de Kusasi (CGVS, p. 2 en 4). Overigens verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u een etnische Kusasi bent (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ op 7 mei 2009, p. 1, vraag 7 en p. 3, vraag 5), terwijl u tijdens het gehoor door het Commissariaat-generaal verklaarde geen etnische Kusasi te zijn maar Fanti (CGVS, p. 2). Geconfronteerd hiermee, bevestigde u deze tegenstrijdige verklaringen en voegde u eraan toe dat u Fanti bent en uw stiefvader Kusasi, wat geen verantwoording vormt voor uw eerdere verklaring in de vragenlijst van het CGVS (CGVS, p. 4). Verder in verband met uw identiteit, dient nog opgemerkt te worden dat u twijfelachtige verklaringen aflegde betreffende uw leeftijd. U verklaarde te zijn geboren op 12 december 1991, terwijl een medisch onderzoek uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KUL) vaststelde dat u op 17 maart 2009 een leeftijd had van "zeker ouder dan 18

jaar, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is en vermoedelijk deze hoger ligt dan 21 jaar" (zie schrijven van de dienst Voogdij dd. 25 maart 2009 in het administratief dossier).

De door u ingeroepen problemen kunnen geen internationale bescherming verrechtvaardigen, noch op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie noch in het kader van subsidiaire bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Ghana waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen document neer dat een controle van uw identiteit en reisweg zou kunnen mogelijk maken. In verband met uw reisweg, stelde u naar België te zijn gereisd per schip en zonder reisdocumenten. Opmerkelijk is daarbij dat u niet kon specificeren wat de naam of nationaliteit was van dit schip (CGVS, p. 4).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoeker legt ter terechtzitting een nota neer, getiteld: "Aanvullende nota bij het beroep tegen een beslissing van het Commissariaat generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen" (rechtsplegingdossier, stuk 9).

2.2. Dient te worden opgemerkt dat in het kader van de behandeling van de beroepen tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen noch in de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) noch in het Pr RvV is voorzien in de mogelijkheid tot het neerleggen van dergelijke nota. Derhalve wordt verzoekers aanvullende nota slechts in aanmerking genomen voor zover zij betrekking heeft op de hierin aangevoerde nieuwe gegevens in de mate dat te dezen is voldaan aan de vereisten die te dien einde worden gesteld in artikel 39/76, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert in onderhavig verzoekschrift een aantal grieven aan tegen de bestreden beslissing en legt nieuwe bewijselementen neer.

Hij betoogt dat hij op 9 november 2009 een afschrift van zijn geboorteakte heeft bekomen en voegt bij het verzoekschrift dit afschrift en een bewijs dat dit per post werd verzonden vanuit Ghana. Verzoeker stelt dat het afschrift van zijn geboorteakte de motivering dat hij twijfelachtige verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd aangezien het medisch onderzoek uitwijst dat hij ouder was dan achttien jaar weerlegt en aantoont dat hij de waarheid sprak.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) stelde volgens verzoeker nog een aantal andere zaken foutief voorop en gaf zijn verklaringen foutief weer. Zo spreekt de bestreden beslissing over 'de stad van familienvriend A.' terwijl deze een rondreizend handelaar zonder vaste verblijfplaats is. Het CGVS confronteert hem aldus ten onrechte met zijn verklaring dat A. er handel dreef en hem hielp met onderdak in Tema daar waar hij stelde dat hij niet wist waar A. woonde. Verzoeker kon A. na de Mamprusi-aanvallen slechts met geluk contacteren en verder was het A. die besliste of hij verzoeker al dan niet een bezoek bracht. A. was ook niet zinnens om werkelijk de zorg voor verzoeker, een minderjarige, op te nemen en heeft hem slechts enkele diensten bewezen.

Verzoeker doet gelden dat het voor hem, minderjarig zijnde, niet mogelijk was om zonder de hulp van de blanke bij wie hij enige tijd heeft verbleven, zelfstandig te overleven in het Zuiden van Ghana. Het feit dat hij tot zijn vijftiende levensjaar in het zuiden verbleef bij zijn grootmoeder is van die aard hieraan iets te veranderen.

Hij ziet niet in hoe zijn verklaring dat hij Ghana niet definitief wilde verlaten en niet wist dat hij het land zou verlaten tot hij aan boord van een schip werd gebracht de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnt. Dit zou er integendeel net op wijzen dat hij geen andere keuze meer had eens de blanke man niet meer in zijn onderhoud voorzag.

Het gebrek aan kennis omtrent politieke figuren in de streek dat hem wordt verweten is volgens verzoeker toe te schrijven aan een gebrek aan correcte culturele interpretatie en een foutieve weergave

van het verhoor. Hij heeft de naam van de belangrijkste gezagdrager van de regio, Naba Ayuma, gegeven. Dit is de meest vooraanstaande plaatselijke stamleider. Dit sluit aan bij verzoekers leefwereld. De vertegenwoordiger van de Ghanese overheid is voor de bevolking een vreemde die op grote afstand staat van de feitelijke machtsstructuren zoals deze worden ervaren in de samenleving. Verzoeker stelt dat men er niet van mag uitgaan dat de bekendheid van een regionale Ghanese politicus bij de lokale bevolking op dezelfde wijze te beoordelen is als de bekendheid van een Belgische politicus.

Verzoeker geeft de correcte toedracht omtrent zijn etnische afkomst en de perceptie daarvan bij de lokale bevolking. Zijn moeder is Fanti, zijn natuurlijke vader is hem onbekend en zijn adoptievader was Kusasi. Dit maakt een etnische definiëring moeilijk. In de regio waar hij verbleef werd hij gepercipieerd als aangenomen zoon van een Kusasi zodat hij in het kader van het conflict als Kusasi werd beschouwd. Dit genuanceerde verhaal heeft verzoeker trachten over te brengen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. Dat de DVZ hieruit al te simpelweg concludeerde dat op de vragenlijst gewoon Kusasi kon worden ingevuld is geen fout die aan verzoeker te verwijten valt.

3.1.2. Verzoeker stelt dat hij kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Hij betoogt te beantwoorden aan de definitie vervat in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd door het Protocol van 31 januari 1961 betreffende de status van vluchtelingen. In de regio in zijn land van herkomst waar zijn familie verblijft verkeert hij in de aanhoudende vrees om vervolgd te worden door Mamprusi-gerelateerde terreurgroepen. Verzoeker stelt dat de door hem aangevoerde feiten voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De daden van vervolging voldoen aan de bepalingen van artikel 48/3, § 2, er is een verband tussen deze daden en de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 48/3, § 3 en zij zijn ingegeven door het ras en de sociale afkomst van verzoeker in de zin van artikel 48/3, § 4. De Mamprusi-terreurgroepen beantwoorden aan de definitie die door artikel 48/5, § 1, b of c wordt vooropgesteld. De vervolging is aldus ingegeven door verzoekers etnische afkomst, minstens door het feit dat hij sociaal gezien tot de Kusasi-groep behoort aangezien hij deel uitmaakte van een Kusasi-gezin. Dat hij deels van de Fanti-etnie is acht hij niet relevant. Het zou immers overduidelijk zijn dat hij wegens zijn publiekelijk bekende familiebanden met zijn adoptievader voor de Mamprusi-groeperingen in aanmerking komt als doelwit. Deze groeperingen houden zich immers niet bezig met genealogische haarkloverij. Voor hen is elkeen die aan de Kusasi is gerelateerd deel van de vijandige groep. Verzoeker stelt aldus zich te bevinden in een situatie zoals omschreven in artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Voorts citeert hij artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt in dit kader minderjarig te zijn en geen zelfstandig bestaan te kunnen uitbouwen in een andere regio in zijn land van herkomst dan degene waar zijn familie verblijft.

Het is voor hem evenmin mogelijk beroep te doen op de bescherming van de Ghanese overheid aangezien deze er niet in slaagt de aanhoudende terreur van de Mamprusi te stoppen. Daarenboven weet verzoeker niet of hij, indien hij op een overheidsinstantie beroep doet, niet te maken heeft met een Mamprusi-gezinde persoon die hem kan verklikken.

3.1.3. Verzoeker legt samen met de aanvullende nota ter terechtzitting een aantal stukken neer ter staving van zijn asielaanvraag. Het betreft een studie van de Radboud Universiteit van Nijmegen aangaande de Ghanese machtsstructuren en conflicten, een persartikel van 30 juli 2006 en getiteld "A 35-year-old farmer enskined as Pusiga Naba", een uittreksel van *The Journal of Modern African Studies* van Cambridge University Press, daterend van 2003, een aantal persartikelen omtrent het geweld in Ghana welke dateren van respectievelijk 20 mei 2008, 26 augustus 2008, 6 november 2009, 1 februari 2010, 18 maart 2010, 7 april 2010, een artikel uit het Rechtskundig Weekblad met de titel "Kroniek van de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gerechtelijke jaren 2007-2008 en 2008-2009)" en een arbeidskaart (rechtsplegingdossier, stuk 9).

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr.

2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd door het Departement Tandheelkunde van de Faculteit Geneeskunde in het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) blijkt dat met redelijke wetenschappelijke zekerheid werd vastgesteld dat verzoeker op 17 maart 2009 een leeftijd had van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 een minimumleeftijd was en zijn werkelijke leeftijd vermoedelijk meer dan 21 jaar was (administratief dossier, stuk 9). Derhalve wordt verzoekers algehele geloofwaardigheid ondermijnd door zijn verklaring bij de DVZ dat hij zou zijn geboren op 12 december 1991 (administratief dossier, stuk 11, nr.4).

Het bij het verzoekschrift gevoegde afschrift uit het geboorteregister van Kokomlemlé is niet van die aard dat het voormelde vaststelling kan ontkrachten. Verweerder repliceert ten aanzien van dit stuk met recht dat uit de informatie die bij de verweernota wordt gevoegd blijkt dat registraties die niet worden gedaan binnen het jaar na de geboorte geen betrouwbaar bewijs bieden aangaande verwantschap omdat de registratie vaak gebeurt op aanvraag en er vaak geen ondersteunende documenten nodig zijn (rechtsplegingdossier, stuk 5). Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker reeds op 7 mei 2009 bij de DVZ verklaarde dat hij een geboorteakte had in zijn land van herkomst (administratief dossier, stuk 11, nr. 21). Derhalve vallen de gegevens zoals vermeld op het bijgebrachte afschrift niet te rijmen met verzoekers verklaringen aangezien blijkens dit afschrift zijn geboorte slechts zou zijn geregistreerd in het geboorteregister op 29 oktober 2009. Verzoeker legde daarenboven uiterst vage verklaringen aflegt omtrent de wijze waarop hij het kwestieuze stuk bekam. Hij geeft immers aan: *"Na aankomst doolde hij in Antwerpen rond en kwam in contact met een persoon die verder onbekend bleef, doch die hem in de mogelijkheid stelde om een derde in Ghana een uittreksel uit het register van geboortes en sterfgevallen te laten opvragen en naar België te laten zenden"* (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.4). Redelijkerwijze mogen van verzoeker preciezere verklaringen worden verwacht aangaande de wijze waarop het afschrift werd bekomen en wie daarin tussenkwam. Dit klemt des te meer daar de registratie in het geboorteregister volgens het afschrift op 29 oktober 2009 te Accra zou zijn geschied door zijn moeder, terwijl hij haar vermist achtte (administratief dossier, stuk 11, nr.13). Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen bewijswaarde worden toegekend aan het door verzoeker neergelegde afschrift uit het geboorteregister.

Verzoeker legde uitermate vage verklaringen af met betrekking tot het conflict waarvan hij voorhoudt slachtoffer te zijn geworden en zijn concrete asielmotieven. Zo verklaarde hij dat er in 2007 een groot gevecht plaatsvond tussen de Mamprusi en de Kusasi doch kon hij zelfs de maand niet preciseren waarin dit zich voordeed. Bovendien kon hij de gebeurtenissen die de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vlucht niet situeren in de tijd aangezien hij zelfs de maand niet kon preciseren waarin hun huis werd aangevallen. Dit klemt des te meer daar hij wel kon aangeven dat in maart 2008 een groot gevecht plaatsvond in Bawku en omstreken, alsmede dat hij zijn vlucht aanvatte in november 2008 (administratief dossier, stuk 5, p.3).

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af omtrent hetgeen gebeurde met zijn stiefvader nadat deze werd meegenomen. In de vragenlijst gaf hij aan: *“Tot voor mijn vertrek heb ik niets meer van hem vernomen”* (administratief dossier, stuk 10, p.3). Bij het CGVS verklaarde hij echter dat hij van een vriend van zijn stiefvader zou hebben vernomen dat deze dood was, dat deze vriend hen aanraadt te wachten met verhuizen en dat hun huis nadien opnieuw werd aangevallen (administratief dossier, stuk 5, p.3).

Daarenboven legde verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de gebeurtenissen volgend op zijn vlucht uit het bos waar hij gevangen werd gehouden. In de vragenlijst verklaarde hij dat hij naar het huis ging van een vriend van zijn stiefvader. Deze bracht hem naar een kamp in Burkina Faso. Verzoeker kreeg daar echter niets te eten omdat hij christen was. Hij vervolgde: *“Ik verliet het kamp en ging naar een andere vriend van mijn vader. Deze bracht me naar het huis van de blanke man die me naar België bracht”* (administratief dossier, stuk 10, p.3). Uit deze verklaringen blijkt duidelijk dat verzoeker op eigen houtje het kamp in Burkina Faso verliet en zich nadien richtte tot en werd geholpen door een andere vriend van zijn stiefvader dan degene die hem naar dit kamp bracht. Dit kan niet worden gereïmd met zijn verklaringen bij het CGVS, waar hij aangaf dat hij door A. naar het kamp in Burkina Faso werd gebracht, dat hij daar wachtte op A. en dat diezelfde persoon hem kwam halen in het kamp en hem naar de blanke man bracht die hem naar België bracht (administratief dossier, stuk 5, p.3-4).

Verzoeker legde tevens vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen af met betrekking tot zijn reisweg naar België. Zo gaf hij bij de DVZ aan zich de datum niet te kunnen herinneren waarop hij uit Ghana zou zijn vertrokken en beweerde hij niets te hebben betaald voor zijn reis. Wel preciseerde hij dat hij in december 2008 Ghana zou hebben verlaten en op 5 februari 2009 in België is toegekomen (administratief dossier, stuk 11, p.33-34). Bij het CGVS gaf hij tevens aan dat hij vertrok in december 2008 en aankwam in België op 5 februari 2009. In het licht van deze verklaring is het echter erg bevreemdend dat hij, behoudens dat dit meer dan een maand was, niet kon preciseren hoelang hij ongeveer op het schip zou hebben verbleven dat hem naar België bracht. Evenmin bleek hij in staat aan te geven of dit schip al dan niet tussenstops zou hebben gemaakt. Bovendien kon hij noch de naam noch de nationaliteit van het schip geven (administratief dossier, stuk 5, p.3-4).

De voorgaande vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers ingeroepen asielrelaas.

Indien al enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, quod non, dan nog maakt hij niet aannemelijk dat hij zich niet elders in zijn land van herkomst zou kunnen vestigen teneinde zich aan zijn voorgehouden problemen te onttrekken. Overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker op het ogenblik waarop een beslissing inzake zijn verzoek wordt genomen.

Verzoeker betoogt in dit kader dat het voor hem als minderjarige niet mogelijk zou zijn om zelfstandig te overleven in het Zuiden van Ghana. In deze kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen aangaande verzoekers leeftijd. Bovendien is verzoeker ook volgens zijn eigen verklaringen reeds meerderjarig sedert december 2009. Daarenboven maakt hij geenszins in concreto aannemelijk waarom hij niet in staat zou zijn om zichzelf in het Zuiden van Ghana te vestigen en blijkt uit zijn eigen verklaringen dat van hem wel degelijk redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij aldaar zou verblijven teneinde aan zijn vermeende problemen te ontkomen.

Vooreerst blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij zelf geenszins de intentie had om zijn thuisland te verlaten. Hij verklaarde immers niet te hebben geweten dat hij Ghana zou verlaten en gaf eenduidig aan: *“Ik wilde in Ghana blijven en studeren of zo”*. Voorts verklaarde hij dat hij het grootste deel van zijn leven in Accra woonde, en dit tot februari 2006, waarbij hij tevens lange tijd op internaat heeft gezeten in Cape Coast. Bovendien stelde verzoeker dat hij in Accra en Cape Coast over kennissen en vrienden beschikt, alsmede dat er in Cape Coast nog een familiehuis moet zijn. Gevraagd waarom hij dan niet in het Zuiden bleef, antwoordde hij aanvankelijk ontwijkend dat de blanke man hem meenam en dat hij

iemand met problemen was. Hij gaf vervolgens echter uitdrukkelijk aan dat de problemen die hij in het Noorden van Ghana kende niet bestaan in het Zuiden van Ghana. Wanneer hij erop werd gewezen dat hij dan toch in het Zuiden kon blijven, beweerde hij er niemand te kennen. Deze verklaring is echter in het geheel niet geloofwaardig aangezien hij gedurende het grootste deel van zijn leven aldaar heeft gewoond en eerder uitdrukkelijk aangaf dat hij er beschikt over vrienden en kennissen (administratief dossier, stuk 5, p.2-4).

De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde documenten vermogen niet afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen. De arbeidskaart, op 10 maart 2010 te Waregem uitgereikt op naam van verzoeker, is niet relevant ter beoordeling van zijn asielaanvraag. De arresten van de RvV, zoals aangehaald in het artikel uit het Rechtskundig Weekblad, "*Kroniek van de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gerechtelijke jaren 2007-2008 en 2008-2009)*", worden door verzoeker niet op zijn persoonlijke situatie betrokken en hij toont in het geheel niet aan dat hij zich in een vergelijkbare situatie zou bevinden als degene waarop deze arresten betrekking hebben. De overige sub 3.1.3. aangehaalde stukken hebben, nog daargelaten dat verscheidene hiervan dateren van geruime tijd voordat het verzoekschrift werd ingediend, geen van allen betrekking op verzoekers persoon doch betreffen informatie en persartikelen van algemene aard, ondermeer omtrent het (lokale) stammenconflict in het Noorden van Ghana in de regio rond Bawku. Geen van deze artikelen bevat enig gegeven dat afbreuk zou kunnen doen aan de hoger gedane concrete vaststellingen die leiden tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas of waaruit zou kunnen worden afgeleid dat van hem niet redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in het Zuiden van Ghana verblijft teneinde zich aan de beweerde problemen in het Noorden van het land te onttrekken.

Hetgeen voorafgaat is afdoende om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Verzoeker betoogt dat hij minstens in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beschreven feiten tonen duidelijk de ernst van de situatie aan en alle criteria van artikel 48/4, § 2 zijn voldaan aangezien verzoeker moord, brandstichting, foltering en verkrachting te vrezen had. Bij de ernst van de onmenselijke behandeling zou verzoekers jeugdige leeftijd in rekening moeten worden gebracht. In elk geval is voldaan aan het derde criterium aangezien het leven en de persoon van verzoeker worden bedreigd door het beschreven binnenlands gewapend conflict.

3.4. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, alsmede op het feit dat overeenkomstig artikel 48/5, § 3 hoe dan ook redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij in het Zuiden van Ghana verblijft om zich aan het lokale stammenconflict te onttrekken dat heerst in de regio van Bawku in het Noorden van het land, kan de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS